

Василь Кожелянко

ЛОГІКА РЕЧЕЙ

В. Кожелянко

Усі ми так чи так залежимо від речей, простих та буденних, — як-то одяг, аксесуари, різні корисні чи марні дрібнички, умеблювання житла й робочого місця і т. д., одне слово, всього того, що якимось барвисто урізноманітнює сірість існування, — але мало хто наважується у цьому зізнатись.

А маємо справу, власне, з новітнім, речовим тоталітаризмом, якого не повалити жодними революціями, щоправда, і намірів таких у сучасному суспільстві споживання не спостерігається.

Василь Кожелянко

Чайна ейфорія ●

5

Дезертир

34

Нарцис

61

Вино

98

Щастя

127

Василь Кожелянко

• ЛОГІКА РЕЧЕЙ •

В. Кожелянко

ББК 84,4 УКР 6-44

К 58

Василь КОЖЕЛЯНКО

ЛОГІКА РЕЧЕЙ

Новели

Усі ми так чи так залежимо від речей, простих та буденних, — як-то одяг, аксесуари, різні корисні чи марні дрібнички, умебльовання житла й робочого місця і т. д., одне слово, всього того, що якимось барвисто урізноманітнює сірість існування, — але мало хто наважується у цьому зізнатись. «Логіка речей» — це гола правда, а у цьому житті немає нічого смішнішого й страшнішого за правду.

Людям зі слабкою нервовою системою та схильним до депресії читати не рекомендується!

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, translated, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means (electronic, mechanical, photocopying or otherwise) without the prior consent in written of **Calvaria Publishing House**.

Calvaria Publishing House, P. O. Box 108, UA-01054, Kyiv, Ukraine

E-mail: copyright@calvaria.org

Усі права застережені. Жодну частину цього видання не можна відтворювати, перекладати, зберігати в пошукових системах або передавати у будь-якій формі та будь-яким засобом (електронним, механічним, фотокопіюванням або іншим) без попередньої письмової згоди на це **ТОВ «Кальварія»**.

ТОВ «Кальварія», а/с 108, 01054, Київ, Україна

E-mail: copyright@calvaria.org

ISBN 978-966-663-275-6

© Василь Кожелянко, текст, 2002, 2007

© Кальварія, 2007, 2008

• Чайна ейфорія •

А га, ти так, сказав я сам собі подумки, різко крутнувся і гордо пішов, не обминаючи пивного кольору калюж, що прісноводними озерцями рясно вкривали гористо-горбистий материк асфальтового хідника.

Свобода!

Кінець ваганням перед ТИМ: з одного боку, дедалі тепліша крайня плоть веде тебе в потрібному напрямку, як печеного домашнього білого kota — за тридев'ять хат, де живе кішка трьох барв: жовтої, чорної й теж білої, а з іншого — житейські забобони — одне з нас у законному шлюбі, тож мусимо ховатися, і доки це триватиме?

А тепер — свобода!

Кінець роздратуванням після ТОГО: миттєво збайдужілий, іронічно запитуєш сам себе, чи цього ти хотів? Та ти подивися на неї, скільки в ній ганджів — те, і це, і ось оте-о, це й цілуватися лізе, це тоді, коли треба якнайшвидше вставати, митися, якщо є вода, і тікати, тікати, тікати, до того ж, у різні боки, аби хтось не побачив — місто наше це таки село — і не доповів законн... А любов?

Але — свобода!

На облуплених мурах я пишу ім'я Твоє,
на зім'ятих цигаркових пачках я пишу ім'я Твоє,
на пакуваннях від невикористаних презервативів
я пишу ім'я Твоє...

Тепер можна... по-перше, розслабитися і трохи відпочити, потім гарненько почистити пір'я, відіспатися, аби набрати свіжого вигляду — дзьоб має блищати, як полакований, підтренуватися — щоби м'язи утворювали красивий рельєф, і — розпустивши хвоста — знов! Є їх... Пошвендяєш трохи барами, фуршетами, презентаціями — і якась підбере. Добре б, аби... Але не... Ліпше хай... Та з цею те саме буде... Найкраще... Не вийде... От, якби... Це ще гірше!

Йшов я, звичайно, великим переможцем. За всіма законами останніх років нашого з нею співіснування, вона мала би наздогнати мене і перепроситися. Хоча винен я, а не вона. Не обертаюся, але поволі трохи сповільнюю ходу, все-таки вона — на високих обцасах. Чути за спиною цок-цок чи не чути?..

... Так воно й краще. Розпочинаємо нове життя, це я сказав собі вже вдома. Аби не бути залежним від прокляття білого kota, — швидка мастурбація у лазничці. Не хотілося, це помітно було по млявому скапуванню сперми, але довелося себе згвалтувати. Свобода дорожча!

Отже, з чого почнемо? Почав з того, що подивився у вікно. Сірість зловтішно різонула по очах. Сніг розтанув, до весни ще далеко — оголена зима! Смак перемоги почав змінюватися: з кавово-коньячного зробився просто коньячним, а потім з'ясувалося, що коньяк — це вульгарний фальсифікат, суміш неочищеного спирту, водогінної води і харчової есенції. Та це взагалі не коньяк! Тобто не перемога... а якщо так, то що це? Невже поразка?! Ні, ми тверді, мов камінь, алмаз, залізо... бетон... Погляд упав на телефон. А що? Не обов'язково миритися, можна просто зателефонувати, спитати про... про це, як його... ті книжки, що я їй давав читати, треба якось забрати... «Діви ночі» забрав, «Польові дослідження...» забрав, «Те, що на споді» ось на полиці стоїть... Стоїть... Стоїть, сволота... Слухай, старий, ти маніяк...

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати
далі, придбайте, будь
ласка, повну версію
книги.